

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประถมศึกษาเป็นการศึกษาในระบบชนิดเดียวที่รัฐพยายามให้ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับเท่าเทียมกัน เพราะการศึกษาในระดับนี้ เป็นการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งรัฐบาลจะต้องจัดให้กับประชาชนโดยบริการให้เปล่า และรัฐบาลก็พยายามให้ประชาชนได้รับการศึกษาในระดับนี้อย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพราะเนื่องจากการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาระดับพื้นฐานที่ทุกคนในชาติควรรู้ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ เราถือว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังที่ บันลือ พลฤกษ์วัน ได้กล่าวไว้ว่า

การศึกษาภาคบังคับหรือการประถมศึกษาของประเทศไทยถือว่า เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งอาศัยพื้นฐานความรู้ในระดับเบื้องต้นนี้ในการทำหน้าที่เป็นฝ่ายผลิตประมาณกำลัง 80 เปอร์เซ็นต์ของประเทศ การจะจัดการศึกษาแบบใดก็ตาม จะได้ผลคุ้มค่านั้นจะต้องพิจารณาผู้ได้รับการศึกษานั้นพึ่งตนเองได้ มีอาชีพ การแสวงหารายได้สูง การรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยของคนบางครอบครัว ถิ่นนี้เป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมหรือประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความเป็นพลเมืองก็จะช่วยกันบำรุงสาธารณสมบัติ การป้องกันการโฆษณาชวนเชื่อ การให้ความร่วมมือต่าง ๆ ในการนำความสุขมาสู่สังคมและประเทศชาติ จะเห็นได้ว่า การศึกษาภาคบังคับมีส่วนเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นอันมาก¹

เนื่องจากการประถมศึกษามีความสำคัญต่อประเทศอย่างมากนี้เอง รัฐบาลจึงได้มีเป้าหมายในอันที่จะขยายการศึกษาในระดับประถมศึกษาให้สามารถรับนักเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

¹บันลือ พลฤกษ์วัน, การประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522), หน้า 24.

เช่น ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2520 - 2524) ได้วางเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับเอาไว้ว่า จะ " ขยายการศึกษาภาคบังคับให้รับนักเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 6 ต่อปี " ¹ ความจำเป็นที่ต้องขยายการศึกษาภาคบังคับในค่านปริมาณให้มากพอถึงอัตราการเพิ่มขึ้นของพลเมือง ทำให้การพัฒนาคุณภาพตกต่ำลงไปบ้าง กล่าวคือ มีอัตราการตกต่ำชั้นอยู่ในเกณฑ์สูง เมื่อเลิกเฉลี่ยทุกชั้นแล้ว มีอัตราการตกต่ำชั้นถึงร้อยละ 16.3 ต่อปี ² ก่อให้เกิดการสูญเสียในค่านงบประมาณปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนเงิน - หลายล้านบาท

สาเหตุที่ทำให้มีการตกต่ำชั้นอยู่ในเกณฑ์สูงนี้ เอกวิทย์ ฌ กลาง ได้กล่าวไว้ในเอกสารชุมชนทางวิชาการของกรมสามัญศึกษา ครั้งที่ 1 ซึ่งสรุปโดยย่อได้ดังนี้

1. โรงเรียนหรือครูใช้เวลาทำการเรียนการสอนไม่เต็มตามที่ตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
2. มาตรฐานของโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
3. การบริหารการประถมศึกษายังอาศัยสามัญสำนึก ขาดการวางแผนที่ดี ขาดหลักวิชา ข้อมูลต่าง ๆ ไม่ดีพอ ,
4. ถึงแม้ว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนอย่างมากแล้วก็ตาม แต่ในความเป็นจริง การปฏิบัติยังอยู่ห่างไกลจากเป้าหมายมาก โรงเรียนยังไม่

¹ ฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์, จารัส คังสุวรรณ และ สงวน สุทธิเลิศอรุณ,

พื้นฐานการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2522), หน้า 201 - 202.

² สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สี่ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการสำนักนายกรัฐมนตรี, 2520), หน้า 272.

ไปปลูกฝังทัศนคติ ลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมที่พึงปรารถนาให้กับเด็กอย่างเต็มที่¹

สุพัทรา สุภาพ ไก่กล่าวถึงปัญหาบ้านตัวครูไว้ 2 ประการ คือ

1. ครูหย่อนสมรรถภาพ ความรู้ไม่ดี ไม่คุ้นเคยกับปัญหาของเด็ก การอบรมเพื่อเป็นครูใช้เวลาน้อย มาตรฐานการคัดเลือกครูอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ครูมีเงินเดือนน้อยไม่อาจหาซื้อตำรับตำราใหม่ ๆ มาศึกษา จึงทำให้ครูมีความรู้เก่า ๆ ครูจึงกล่าวมีประมาณ 1 ใน 3 ของครูทั้งหมด

2. การขาดแคลนครู มีโรงเรียนอยู่ชุกมากที่มีครูไม่ครบชั้น อันเป็นผลให้คุณภาพการศึกษาค่ำ²

การที่คุณภาพการศึกษาถดถอยลงเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วนั้น มีวิธีที่จะปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นได้ โดยการนำเอาขบวนการการนิเทศการศึกษาเข้ามาใช้ จากความมุ่งหมายของงานนิเทศการศึกษาที่กรมสามัญศึกษาได้กำหนดไว้ จะเห็นได้ว่า มุ่งที่จะปรับปรุงคุณภาพการศึกษา นั่นคือ

1. เพื่อให้ครูดำเนินการสวนตามหลักสูตรและให้ได้ผลตามความมุ่งหมาย
2. เพื่อให้ครูได้ตระหนักในปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ให้สามารถแก้ปัญหาให้เกิดผลคือการเรียนของนักเรียน
3. เพื่อพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

¹ เอกวิทย์ ฤ กลาง, " ทัศนะบางประการเกี่ยวกับกุศโลบายทางการศึกษา " ใน ชุมนุมทางวิชาการรายงานการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 1 กรมสามัญศึกษา กระทรวง - ศึกษาธิการ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 25:0), หน้า 27 - 28.

² สุพัทรา สุภาพ, ปัญหาสังคม, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 193 - 194.

4. เพื่อรักษา พิจารณา ส่งเสริม ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
5. เพื่อให้ความช่วยเหลือและประสานงานในทางวิชาการแก่เจ้าสังกัด¹

วินิจฉัย (ธีระกุล) วรุตบางกูร กาญจนว ธีระกาฬสินธุ์ และสุพิชญา ธีระกุล ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของงานนี้เทศการศึกษ สรุปลได้ ดังนี้

1. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น
 2. สนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ และแจ้งความเคลื่อนไหวทางการศึกษาให้ครูทราบ
 3. ติดตามผลการใช้หลักสูตร ช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนและการวัดผลของโรงเรียน
 4. ช่วยเหลือ ตรวจสอบโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
- คาร์เตอร์ วี. กูด (Carter v. Good) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการนี้เทศการศึกษ

ไว้ว่า

1. ช่วยเหลือให้เกิดความเจริญของงานทางวิชาชีพ
2. ช่วยพัฒนาความสามารถของครู
3. ช่วยปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา
4. ช่วยเลือกอุปกรณ์การศึกษา
5. ช่วยเลือกและปรับปรุงวิธีสอน³

จากความมุ่งหมายของการนี้เทศการศึกษที่ได้อรวรรวมมานั้น แสดงให้เห็นว่าการนี้เทศการศึกษเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่จะช่วยปรับปรุงการเรียนการสอน ช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เพื่อลดความสูญเปล่า และ ส่งเสริมให้ยูเรียนได้รับการศึกษา

¹ หนวยศึกษานินเทศก กรมสามัญศึกษา, ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศึกษานินเทศก พ.ศ. 2519 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2519), หน้า ๕-4.

² วินิจฉัย (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กาญจนว ธีระกาฬสินธุ์ และสุพิชญา ธีระกุล, การนี้เทศการศึกษ, พิมพ์ครั้งที่ 3 (สมุทรปราการ : บริษัทการพิมพ์และการโฆษณา, 2520), หน้า 3-4.

³ Carter V. Good, Dictionary of Education 2d ed. (New York McGraw-Hill Book Co., 1959), p. 539.

✓

อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยขึ้น โดยปกติการนิเทศการศึกษาเป็นหน้าที่โดยตรงของศึกษานิเทศก์ แต่ในความเป็นจริงพบว่า มีอุปสรรคมากมายที่ขัดขวางงานนิเทศการศึกษา จนศึกษานิเทศก์ ไม่อาจปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จได้ ซึ่ง วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร กาญจนฯ ศรีกาฬสินธุ์ และ สุพิชญา ธีระกุล ไก่กล่าวไว้ สรุปได้ดังนี้

1. จำนวนศึกษานิเทศก์มีน้อย งบประมาณมีจำกัด จำนวนโรงเรียนมีมาก ไม่สอดคล้องกับจำนวนศึกษานิเทศก์และงบประมาณ การออกนิเทศเยี่ยมเยียนไม่อาจทำได้ทั่วถึง
2. ความไม่เป็นเอกภาพของโรงเรียนประถมศึกษา
3. ครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ขาดความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด
4. ศึกษานิเทศก์ขาดความรู้ ไม่มีความคิดริเริ่ม ทำงานโดยไม่มีแผนหรือไม่มีโครงการ

5. ศึกษานิเทศก์อยู่ในหน่วยงานที่ขึ้นอยู่กับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ซึ่งมีขอบข่ายของงานกว้างขวางมาก บางครั้งศึกษาธิการจังหวัดได้มอบหมายงานหลายอย่างให้ - ศึกษานิเทศก์ทำจนล้นมือ ไม่มีเวลาที่จะทำงานเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาได้¹

อุปสรรคเหล่านี้บางอย่างก็ได้รับการแก้ไขไปบ้างแล้ว อย่างเช่น ได้มีการโอน ศึกษานิเทศก์จังหวัด ซึ่งเดิมเป็นข้าราชการสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประถมศึกษาภายในจังหวัดตามพระราชบัญญัติการโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2523

¹ วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร, กาญจนฯ ศรีกาฬสินธุ์ และ สุพิชญา ธีระกุล, การนิเทศการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 3. หน้า 11-12.

ความเปลี่ยนแปลงในเรื่องการโอนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ก็มีกรกล่าวไว้ว่า " เป็นงานที่เกี่ยวกับการวางแผน อำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้เกิดการนิเทศการศึกษาในระดับอำเภอและกลุ่มโรงเรียน " ¹ จะเห็นได้ว่า นโยบายเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษาจะกระจายไปอยู่ในระดับอำเภอและกลุ่มโรงเรียนมากขึ้นกว่าเดิม แต่อย่างไรก็ดี การที่โรงเรียนจะหวังพึ่งการนิเทศการศึกษาจากภายนอกเพียงฝ่ายเดียวเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษานั้น คงไม่เพียงพอ จำเป็นที่แต่ละโรงเรียนต้องหาทางดำเนินการปรับปรุงด้วยตนเองอย่างจริงจัง โดยการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพราะ " การนิเทศการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนที่ได้ผลดีนั้น จะต้องเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนเอง " ² ผู้ทำหน้าที่นี้เทศคือ ผู้บริหารโรงเรียน อันได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือ ผู้ที่รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว ตลอดจนหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าหมวดวิชา หรือ ผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนได้มอบหมาย

เนื่องจากผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและจากการที่ได้ศึกษาเอกสารวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ได้พบว่า การนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ เป็นเรื่องที่น่าสนใจเรื่องหนึ่ง ควรจะได้ศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลจากการศึกษารังนี้ ไปใช้ในการปรับปรุงการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาในระดับประถมศึกษาต่อไป

¹ คณะกรรมการดำเนินการสัมมนานักบริหารการประถมศึกษา คณะกรรมการเพื่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารการประถมศึกษาแห่งชาติ, คู่มือผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัด (กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2523), หน้า 66.

² สิบปนนท์ เกตุทัต, " การปฏิรูปการศึกษา " ใน รายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 132.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและครูประจำการเกี่ยวกับบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูประจำการในเรื่องบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและครูประจำการเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับครูประจำการเกี่ยวกับบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับครูประจำการเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยจำแนกบทบาทการนิเทศการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการจัดและพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดอุปกรณ์การสอน ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และ ด้านการประเมินผล
2. ศึกษาเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและสังกัดเทศบาล เท่านั้น

ประโยชน์ของการวิจัย

- ✓ 1. ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษนำไปใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาในระดับประถมศึกษา
- ✓ 2. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการนิเทศการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
- ✓ 3. ผลของการวิจัย จะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาทั่วไป ได้ดำเนินการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการและควบคุมดูแลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้บรรลุจุดหมาย ¹

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนในระดับประถมศึกษาอันได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือ ผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตามแผนการศึกษาชาติ ² ที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ และ สังกัดเทศบาลในจังหวัดศรีสะเกษ

¹ ภิญญา สาธร, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ: ศส. การพิมพ์, 2523), หน้า 246.

² "พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523" ใน การประถมศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง รวม 8 ฉบับ, หน้า 53. ประดิษฐ์ ฮวบเจริญ ผู้รวบรวม (กรุงเทพฯ: บ้านหุ่นส่วนจำกัดการพิมพ์, 2523).

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หมายถึง สำนักงานที่มีฐานะเป็นกอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานประถมศึกษาในจังหวัด นอกเหนือจากเทศบาลและสำนักงานการศึกษาเอกชน¹

บทบาท หมายถึง หน้าที่ หรือ เงื่อนไขที่ต้องกระทำเมื่อบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง²

บทบาทการนิเทศการศึกษา หมายถึง หน้าที่ที่ผู้บริหารโรงเรียนกระทำต่อ บุคคล สิ่งของและสถานที่ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะรักษาหรือเปลี่ยนแปลงกระบวนการปฏิบัติงานในโรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดผลดี บรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน³

ครูประจำการ หมายถึง ครูที่ทำการสอนเป็นประจำในโรงเรียนประถมศึกษา และได้รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงินเดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่างประชากร ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และครูประจำการในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คัดเลือกจากผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษทุกอำเภอ อำเภอละ 50 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธีสุ่มแบบง่าย

¹คณะกรรมการพิจารณาปัญหาการศึกษาประชาบาล, การประถมศึกษาแห่งชาติ โครงสร้าง บริหารและระบบบริหารบุคคล (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และท่าปกเจริญผล, 2523), หน้า 14 - 15.

²กัญญา สาทร, บทบาทของศึกษานิเทศก์จังหวัด (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2512), หน้า 7.

³Ben M. Harris, Supervisory Behavior in Education, 2d ed. (New York : Englewood Cliffs, Prentice - Hall, 1975) pp. 10 - 11.

(Simple random sampling) ได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 168 คน ทั้งรายละเอียด
ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนโรงเรียนจำแนกเป็นอำเภอและที่เป็นตัวอย่างประชากร

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน	ตัวอย่างประชากร
เมืองครัง	77	39
กันตัง	43	22
ห้วยยอด	74	37
ปะเหลียน	48	24
สีเกา	49	25
ย่านคาขาว	42	21
รวม	333	168

1.2 ครูประจำการ เลือกจากครูในโรงเรียนที่มีผู้บริหารเป็นตัวอย่างประ
ประชากร โดยเลือกเอา 10 เปอร์เซ็นต์ของครูในโรงเรียน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย
(Simple random sampling) ได้ตัวอย่างประชากร จำนวน 293 คน ทั้งราย -
ละเอียดในตารางที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนครูประจำการจำแนกเป็นอำเภอ และ ว่าเป็นตัวอย่างประชากร

อำเภอ	จำนวนครูประจำการ	ตัวอย่างประชากร
เมืองตรัง	856	86
กันตัง	331	33
ห้วยยอด	618	62
ปะเหลียน	385	39
สิเกา	371	37
ย่านตาขาว	358	36
รวม	2,919	293

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการศึกษางานวิจัย เอกสาร และ คำราเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับบทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดตรัง

ตอนที่ 3. เป็นมาตราส่วนประเมินค่า เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดตรัง ในตอนที่ 3 นี้ จะมีคำถามปลายเปิด (Open - ended) รวมอยู่ด้วย เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนข้อเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามแล้วรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเองและโดยทางไปรษณีย์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การคำนวณค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทางการนิเทศการศึกษา ใช้การคำนวณค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูประจำการ ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ใช้การคำนวณค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูประจำการ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เสนอเป็นลำดับความถี่ของความคิดเห็น

ลำดับขั้นของการเสนอข้อมูล

บทที่ 1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับ คำจำกัดความ วิธีดำเนินการวิจัย

โดยย่อ และลำดับขั้นในการเสนอข้อมูล

บทที่ 2 บรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ ส่วนสุดท้ายเป็นบรรณานุกรม

และภาคผนวก